

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 8

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

18 de marzo - 18. marca 1993

SKD se lepo razvija

Govor predsednika SKD Lojzeta Peterleta na letni konferenci stranke v Piranu.

Dovolite, da se najprej spominim nekaterih bistvenih dejstev s 15. maja, ko smo imeli naš kongres. Na kongresu smo sprejeli prenovljen statut, smo sprejeli celovit in poglobljen program, smo nekako uredili vrste, izvolili nove ljudi in takrat se nam je pridružila zgodovinska SLS, kar je brez dvoma okrepilo naše vrste. Po tem dnevu smo bili seveda tudi v bolj sproščenih razmerah, ker stranka ni bila več v vladi in sem se tudi sam lahko bolj posvečal stranki. Sistematično delo, ki je bilo zastavljeno, je rezultiralo v številne nove krajevne odbore pa tudi v posamezne veje strankinega organizacijskega življenja in rad bi se ob tej priliki g. Staniču in sodelavcem zahvalil za delovni napor v tem času, ki je stranko pomembno popeljal, bi rekel v novo kvaliteto.

Po kongresu smo se začeli tudi takoj pripravljati na volitve. Te priprave so potekale zelo strokovno s pomočjo tudi tujih opazovalcev. O tem bom deloma govoril še kasneje, ko bo beseda o volitvah. Po kongresu se je začelo tudi tesnejše povezovanje s strankino organizacijo po vseh kontinentih, kjer prebivajo Slovenci, začeli smo tudi z rednim obveščanjem naših članov po svetu in tudi to je pripomoglo k boljšemu delu. Stranka je bila dejavna tudi v okviru mednarodnih povezavah in mednarodnega sodelovanja in rezultat tega dela je, da smo postali člani izredno močne formacije evropskih strank, se pravi Evropske demokratične unije. Delo v drugih takih formacijah strank pa je pripeljalo stranko tudi do podpredsedništva v Evropski zvezi krščanskih demokracij.

Mislím, da ta dejstva govorijo o mednarodnem odmevu oz. ugledu te stranke in sem vesel, da je tako. Tudi smo potem organizirali sestanke IO EDU v Ljubljani, kar ni bil samo dogodek za stranko, ampak tudi promocijski dogodek za Slovenijo.

Moram omeniti seveda zelo pomemben razvoj v posameznih vejah stranke. Mislím tukaj najprej na Slovensko žensko gibanje, na Mlade krščanske demokrate, na novo nastalo Slovensko kmečko gibanje, na izredno odmeven nastanek gospodarskega foruma, na nastanek seniorskega gibanja in v tej zvezi bi omenil še nekaj: združništvo. Meni se zdi zelo pomembno, da so bili ravno krščanski demokrati pobudniki za ustanovitev kmetijske zadruge v Šentrupertu, ki je nastala po novih pravilih pa tudi z novim duhom in to ocenjujem za enega od pomembnejših uspehov te stranke v tem delu Slovenije.

Ne bom sedaj govoril o številkah, koliko je natančno članov in odborov; sami ste ustvarjalci teh novih števil, veste kako in kje se je vse to godilo. Imamo pokrito vso Slo-

venijo, da ne rečem tudi vse tri Slovenije izven meja republike. Lepo se razvija naša organizacija in neprimerno drugačen je položaj stranke sedaj, kot je bil v času prvih volitev. Marsikje nam seveda še manjka vsebine, organizacijskih prijemov, vendar mislim, da se je ta osnovna struktura dobro postavila, dobro začela z delom in čedalje več bo vsebine, čedalje več bo projektov, osebne pobude; ves čas smo želeli delati tako, da ne iščemo pripadnikov, števila članov ampak iščemo ustvarjalce, iščemo ljudi, ki jim ni vseeno. Ko sem s sodelavci obšel tako rekoč vso Slovenijo, nekaj sto krajev v času predvolilne kampanje, sem srečaval povsod tega novega ustvarjalnega duha, ki ne pojmuje politike zgolj kot zavzemanje pozicij, zavzemanje stolčkov, ampak kot delo za skupni blagor skupnosti, v kateri pač kdo živi. Sam zase bi po tem pregledu ali preletu Slovenije lahko rekel, da se je slovenski človek zbudil in da je šla krščanska demokracija v tej rundi naprej z močnimi koraki.

Kot poseben način povezovanja stranke tukaj z našimi strankarskimi prijatelji v Argentini bi rad omenil, da se je vrnila skupina MKD, ki je bila nekaj časa v Argentini na izobraževalnem seminarju in vsi pravijo, drug za drugim, da je bil ta seminar, ki so ga dolgi pripravili izredno kakovostni ljudje, izredno pomemben oz. zanimiv in koristen zanje. Temo izobraževanja vedno ponavljam in se je bom tudi danes še dotaknil ob koncu mojega izvajanja.

Bi prešel sedaj k volitvam. Že prej sem rekel, da bomo začeli stvari profesionalno, da smo si pomagali s svetovalci z večjih držav, ob čemer je zanimivo povedati, da so ti svetovalci ugotavljali, da stranka v Nad. na 3. str.

Informacije iz Slovenije

Št. 21. - 11. marca 1993

Marjan Dvornik je bil imenovan za državnega sekretarja v Ministrstvu za promet in zveze, pristojen za ceste. (Državni sekretar v odsotnosti nadomešča ministra.) Pred tem je bil Dvornik župan občine Novo mesto. V zunanjem ministertvu je bil prejšnji teden za državnega sekretarja imenovan dr. Peter Vencelj in sicer za področje Slovencev po svetu in manjšine. Gospod Vencelj je univerzitetni profesor matematike, v vladi Lojzeta Peterleta pa je bil minister za šolstvo.

Imenovani so bili tudi trije šefi kabineto ministrov:

Tomaž Kunstelj je postal šef kabineta zunanjega ministra; Dušan Krajnik (prej minister v občinski vladi v občini Ljubljana-Šiška) šef kabineta ministra Iva Bizjaka ter Marjana Novak, dosedanja predsednica za tisk, šef kabineta ministra Igorja Umeka.

Zelo pomembno je tudi imenovanje gospoda Janka Deželaka. V prejšnjem mandatu je bil poslanec v parlamentu in predsednik komisije za kreditno-monetarno politiko. Uživa nesporen strokovni ugled. Sedaj je bil imenovan na mesto izvršnega pomočnika predsedstva upravnega odbora Ljubljanske banke, zadolženega za sanacijo te banke ter za zaupnika Ljubljanske banki pri Banki Slovenije.

Zaradi nekaterih netočnih informacij, naj še povemo, da je bil dogovor o tem, da

Varnostna-informativna služba preide pod nadzorstvo vlade, neposredno dosežen že več mesecev pred volitvami. Direktor VIS-a je postal Janez Sirše, ki je bil v prejšnji Drnovškovi vladi minister za turizem. Uradno ni član nobene stranke. Zaupna poročila VIS-a prejmeta tudi zunanji in notranji minister.

Zakon o zamrznitvi plač je bil kljub hudim polemikam v javnosti in obotavljanju Združene liste vendarle sprejet z 49 glasovi tudi na ponovnem glasovanju v torek. Ponovno glasovanje o tem zakonu je zahteval Državni svet, ki ima pravico, da o vsakem zakonu enkrat zahteva ponovno glasovanje.

Vsekakor se zdi, da bodo vse stranke k Zakonu (potem ko bo ta z objavo v Uradnem listu začel veljati) predlagale določene spremembne, zlasti v tem smislu, da bi zakon zadel prav zaposlene, torej tudi poslovodne delavce, poslance in ministre.

Naj na koncu opozorimo na zanimivo knjigo, ki je nedavno izšla pri založbi Slovenska matica v Ljubljani: Feliks J. Bister, Dr. Anton Korošec, državnozborski poslanec na Dunaju, Slovenska matica 1993. Gre za knjižno izdajo doktorske disertacije dr. Feliksa J. Bistra z avstrijskega inštituta v Ljubljani o življenju in delu dr. Korošca do razpada habsburške monarhije.

Pripravili SKD

Zadnje novice iz Slovenije po telefasku

Ideja o združitvi vseh desnosredinskih strank v državi je postala znova aktualna, saj so poleg Slovenske liberalne stranke tudi v SLS (Slovenska ljudska stranka) začeli resno razmišljati o združevanju. Doslej je njihov predsednik Marjan Podobnik govoril le o sodelovanju, zasuk v terminologiji pa naj bi prinesla ugotovitev, da SLS ne bo uspelo okoli sebe konstituirati opozicijsko desnico. Poleg tega se počasi talijo tudi vse zamere, ki so nastale ob vstopu SKD v vladno koalicijo z Liberalno-demokratsko stranko in Združeno listo.

Bajazid Ahmić, 63-letni državlján Bosne in Hercegovine, je z osmimi kilogrami streliva okoli pasu 38 ur držal „v rokah“ Fernetiće, mejni prehod med Slovenijo in Italijo. Svojevrstni medijski spektakel, ki je za dan in pol zaprl ta mejni prehod, je Slovenijo soočil z realnim dejstvom, da je vojna sicer malce stran, njeni ekstremi pa pljuskujejo tudi na njeno ozemlje. Bojazid Ahmetić je bil namenjen v Rim h hčerki in sinu, ki tam živita kot begunca, vendar so ga italijanski obmejní organi vrnili slovenskim, ker je imel pri sebi premalo gotovine. Strokovnjaki bodo najverjetneje še dolgo razglabljali, zakaj je Ahmić v Rim potoval s takšno količino eksploziva (mimogrede, tri kilograme eksploziva je pustil v kupeju vlaka in našli so ga v Mestrah), zakaj svoje grožnje ni uporabil za dosego cilja (tj. poti v Rim), ampak se je zadovoljil

z razlaganjem svojih verskih in mističnih pogledov časnikarjem, dejstvo pa je, da vojna na Balkanu proizvaja vse več še bolj obupanah „Ahmetićev“, ki trkajo na vest svetovne javnosti. In tudi slovenske.

V začetku marca je Italija zaprla meje za slovensko meso, z utemeljitvijo, da prihaja preko Slovenije (verjetno iz Hrvaške ali dalje iz Vzhoda) meso, okuženo s slinavko in parkljevko. Slovenci, ki so lani izvozili okrog 6000 glav živine, se pritožujejo, da je sedaj njihov izvoz blokiran. Upajo, da bodo Italijani še pred veliko nočjo preklicali svojo prepoved, ko bodo ugotovili, da slovenska živina ali meso niso okuženi. Seveda pa se je bati, da bodo podobno mero podvzele tudi druge članice Evropske skupnosti tako proti Hrvaški kakor proti Sloveniji in celo Italiji, kjer so našli okuženo živino. (Tako živino so našli tudi na Holandskem in tudi tem grozi evropska zapora.) Slovenci bi tudi v tem primeru imeli probleme, saj iz Holandije dobivajo glavno meso za slovenske pršutarne.

V Sloveniji so 31. marca uspešno presadili srce nekemu 24-letnemu Ljubljancu. Operacija je trajala pet ur, in je uspela, saj se ne kaže nobeno zavračanje. S tem se Slovenija uvršča v krog držav, kjer so taki posegi rutina. Dosedaj v Sloveniji že nekaj časa uspešno presajajo kostni mozek, ledvice, roženico in umetne kolke.

Resolucija SKD

o političnem položaju v Sloveniji

Letna konferenca, Koper 27. februarja 1993

1. „Ugotavljamo, da demokracija in njeni instrumenti še niso postali del državljanske zavesti. Prav tako niso izpolnjeni materialni in tudi institucionalni okviri za tisti del vsebine prave demokracije, ki izvira iz pluralizma lastnine.“

2. „Nujno je celovito reševanje gospodarstva in uvedba finančne discipline. Če naj namesto neuskrajene kratkoročne sanacije posameznih vej gospodarstva ter zadovoljevanja posamičnih interesov dosežemo dolgoročne rezultate, se ne bo moč izogniti posegom in odrekanju. Pri tem se v državnem proračunu ne sme zanemariti skrbi za socialno najbolj ogrožene.“

3. „Izvor vseh težav, s katerimi se bori Slovenija, nikakor ni moč iskati samo v ekonomskih emigrantih iz držav bivše Jugoslavije in beguncih, ali v ljudeh, ki so na novo pridobili slovensko državljanstvo, temveč v spletu različnih vzrokov. Naloga države naj bo, da razvoj identitete slovenske nacije — pojmujejo jo kot nekaj dinamičnega — zaščiti in vzpodbudi skozi skrb za široko in elitno kulturo, za jezik z ustrezno priseljevalno politiko in socialnimi ukrepi. Država naj izkaže potrebno priznanje in olajšave izseljencem, zdomcem in zamejcem. Posebej naj bo pozorna do tistih, ki so bili v preteklosti najbolj zapostavljeni. Slovenskim državljanom v tujini naj omogoči izpolnjevanje vseh državljanskih pravic, posebej volilne in pravice do vrnitve nacionaliziranega premoženja.“

4. „Ugotavljamo, da proces sprave ni naletel na ustrezno politično podporo pa tudi ne na pričakovano razumevanje civilne družbe. Smer sprave vidimo v obsodbi političnega nasilja, dejanski po-pravi krivic v obsegu in na način, ki je moralno upravičen in dejansko mogoč, pa tudi v političnem aktu o rehabilitaciji žrtev revolucije med vojno in po njej.“

5. „Pozdravljamo združevanje desnosredinskih strank na slovenskem političnem prostoru kot način profiliranja tega prostora, ki naj upošteva vidike zgodovinske in politične kontinuitete, pravnega nasledstva in zahtev sedanjosti.“

6. „SKD podpira prizadevanje vlade za celovito ureditev odprtih vprašanj med Slovenijo in Italijo. Zavzemamo se za tako zakonodajo, ki bo resnicoljubna do fašizma in komunizma oz. drugih dejstev, ki so bremenili odnose med Slovenci in Italijani. Slovenska vlada naj v odnosih s sosednjimi državami izhaja iz načela enake ravni zaščite manjšin na obeh straneh meje. SKD bodo podpirali politiko vlade, ki bi upoštevala suverenost slovenske države kar se da omogočala enotno življenje italijanske manjšine v Istri.“

7. „SKD se pridružuje in podpira sklep Svetovnega slovenskega kongresa, Konferenca za Slovenijo, da se priporoči vladi in sedanjemu zunanjemu ministertvu, da v pogajanjih z Republiko Hrvaško pri določevanju meje uveljavljajo zgodovinski, naravni in elementi pravičnosti.“

Un día en Ljubljana

En el distinguido diario porteño *La Prensa*, del día 9 de marzo, escribió el sr. Antonio Requeni un artículo acerca de Eslovenia, del cual extraemos una parte.

A poco de entrar en territorio esloveno visitamos las grutas de Postojna, un prodigioso túnel natural de 27 kilómetros de extensión, en el que tuvimos oportunidad de admirar sus fantásticas y deslumbrantes estalactitas y estalagmitas. Cruzamos luego un paisaje de montañas y bosques y bordeamos aldeas con casas de techos pizarra agrupadas alrededor de la iglesia con su torre puntiaguda, hasta llegar a Ljubljana.

Ljubljana tiene aspecto de ciudad pulcra, tranquila, con calles rectas o de amplias curvas por donde circulan los grandes autobuses blancos y verdes. Como Eslovenia formó parte del imperio austrohúngaro, le ha quedado a Ljubljana cierto aire de ciudad austríaca. Ingresamos por la avenida de la Revolución Francesa y el primer monumento con el que nos topamos es un monolito dedicado a Napoleón. Luego nos informarían que Napoleón introdujo en las escuelas la enseñanza en lengua eslovena, pues antes las clases se impartían en alemán. Vemos iglesias y palacios con estatuas en su interior, la Universidad, la academia de Ciencias y Artes, el secular castillo en lo alto de la colina. Recorremos una amplia arteria que sigue la dirección del río Ljubljanica, con puentes, entre casas pintorescas del siglo pasado y aún del XVIII, de fachadas amarillas, rosadas, ocres. En el centro encontramos atractivas vidrieras, galerías comerciales, y en la Plaza del Parlamento —teatro de

cruentas luchas durante el ataque del ejército federal— un moderno centro cultural dividido en dos edificios. Más allá, callejones que parecen patios, adoquinados, sin acera, y el pequeño Teatro de la Opera, suntuosa construcción color crema, de delicioso estilo rococó.

Hay mucha juventud en las calles, así como señoras elegantes y hombres bien vestidos. Se respira serenidad, una serenidad que por estar Ljubljana tan cerca del horror y la muerte, se nos antoja incomprendible indiferencia. No deja de extrañarnos esa actitud distante y hasta desdénosa de quienes residen en la periferia de la guerra.

La Prensa, 9 de marzo de 1993

El embajador argentino en Eslovenia, dr. Jorge A. Taiana, entrega sus credenciales al presidente esloveno sr. Milan Kučan

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Teden presenetljivih potez. In pred vrati je še marsikatero presenečenje. Tako vsaj trdijo tisti opazovalci, ki gledajo za kulisami in iščejo možnih poti, po katerih se bo razvijalo dogajanje odslej in pa do septembra, ko bodo ključne poslanske volitve pokazale, kako se bo sukala politika od tam naprej. Menem je že izrekel svoje. Če na volitvah peronizma dobi 51 odstotkov, je zagotovljeno njegovo vladanje še po letu 1995.

OPTIMIZEM

Vsekakor v vladi ni pesimistov. Očividno tudi realizem ni preveč močna vrlina. Vendar je nenadoma predsednik Menem vzel na znanje, da morda ne bo mogoče doseči ustavne reforme. In je dejal, da mora za njim na vlado priti peronistični kandidat, kajti le tako je možno zagotoviti nadaljevanje sedanje gospodarske politike. Trenutek realizma?

Morda, kajti v sami prestolnici se težave množijo za menemizem. Predsednikov ukrep, da postavi na prvo mesto kandidata liste za poslance svojega prijatelja in dosedanega obrambnega ministra (Ermara González) je naletel nenadoma na tako hud odpor, da so se menemisti resno pričeli bati glede uspeha. Problem pa je še globlji. Prestolniški peronisti morajo maja izbrati tudi novo vodstvo, tudi predsednika stranke v okrožju, mesto za katero je Menem odločil, naj ga zasede njemu zvesti Carlos Corach. Ta pa je naletel še na hujši odpor kot pri Gonzálezu, zlasti še, ko je ugledni peronistični veljak, poslanec Carlos Ruckauf, javno izrazil željo zasedeti to mesto.

Ni jasno, kako je Menem predvideval razvoj dogodkov. A njegov despotizem znotraj stranke povzroča v prestolnici hudo reakcijo. Ko je razvidel, da ima velike težave z mestom predsednika stranke, je nenadoma zamenjal osebo, in sedaj se govori, da ni njegov kandidat Carlos Corach, marveč Claudija Bello, ki je bila do pred kratkim zvezna komisarka (interventora) v provinci Corrientes. Ta novica pa je še bolj razkačila prestolniške peroniste. Da je mera težav za predsednika polna, so se številni nezadovoljni z Ruckaufom na čelu povezali z mendoškim guvernerjem Bordonom. Tako nastaja opozicijska fronta znotraj stranke, ki meša štrene vladnim strategom.

Kar pa se González tiče, imata še naknadne zaplete. Določila peronistične stranke v prestolnici namreč predvidevajo, da je treba biti član vsaj dve leti predno sme dotična oseba zasesti kako kandidatno mesto. González pa je član komaj nekaj mesecev. Lahko bi nastopil kot „izvenstrankarski“ kandidat, kot je bil Avelino Porto, ki je kandidiral za senatorja ne da bi bil član stranke. A kot član je podvržen pravilom, in ta so proti njemu. Sedaj organizirajo konvencijo stranke za mesec april, ki naj spremeni ta določila, da omogoči ministrov kandidaturo. Zdi se, da tudi to povzroča nezadovoljstvo in vzbuja dvom nad rezultatom. Lahko bi dejali, da bo končno predsednik prodril s svojim načrtom, a cena te zmage bo huda. In sploh uveljavljanje njegovih včasih nesmiselnih ukrepov povzroča vedno večje nezadovoljstvo v lastnih vrstah, kar gotovo ne koristi njegovemu ugledu, niti ne delovanju stranke in vlade.

Ko že govorimo o stranki, je videz, da ta sploh ne obstaja kot organska struktura. Ali je pod direktnim vplivom predsednika, ali pa strumno poslušata kakega drugega veljaka. Primer prestolnice je edini svojevrsten, kjer se hudo trejo notranje sile. In podobno je le še v Córdoba, kjer ima tudi prste vmes mendoščan Bordón. V Santa Fe skuša Reutemann prodreti s svojim načrtom, v provinci Buenos Aires pa ima vaje

trdno v rokah guverner Duhalde. Če štejejo še Mendozo, imamo številčno domala odločeno usodo stranke, kajti v omenjenih okrajih živi praktično absolutna večina članov stranke. Ostalo so le priveski, številčno brezpomembni. Koliko bo predsednika stalo prepričati vse te različne tendence, da je edina pozitivna pot za usodo države njegova ponovna kandidatura? In če je položaj tak znotraj stranke, kaj šele v ostalih skupinah argentinske politične srenje?

REALIZEM

Ko teče ta tihi boj z obrazom obrnjenim v bližnje in daljne volitve, je polno drugih dogodkov, ki jih ni mogoče zanemariti, a za katere izgleda kot da se vlada ne zanima. Tako npr. se večja nezadovoljstvo v vrstah oboroženih sil zaradi zamrznjenih plač, s katerimi vojaštvo in njih družine že ne morejo več živeti. Seveda, v še slabšem položaju so drugi državni uslužbenci, s to razliko, da oni nimajo orožja v rokah.

Nezadovoljstvo raste zaradi spremembe pokojninskega sistema. Oziroma, bolj točno, zaradi nespametne privatizacije tega sistema. Spremembe so potrebne, krvavo potrebne, kajti dosedanji sistem je uničen, obenem ko uničuje državo in upokojence. A nič manj pod kritiko je enostavna privatizacija, kot so jo prvotno zamislili, ki je zaslužek maloštevilnih, poguba pa za široke množice. Preveč nejasnosti, premalo resnosti. Res je, da je opozicijska manifestacija zbrala komaj nekaj več kot dvajset tisoč ljudi. A dokazano je, da je kak milijon podpisal prošnjo za plebiscit, ker se ne strinja s privatizacijo tako kot si jo zamišlja vlada.

Jasno, argentinska ustava ne predvideva plebiscita. Še več, dejansko ga preprečuje (to je ena izmed točk, ki bi jo bilo treba debatirati ob kaki možni resni spremembi ustave). Zato je vlada mirna in je milijon podpisov ne skrbi. Vprašanje je, koliko vpliva bo imel ta problem na septembrskih volitvah. Pomlad bo zanimiva.

Enako je zanimivo preučiti vpliv ukinitve potniških vlakov v notranjost. Računajo, da je s temi vlaki potovalo 100.000 prebivalcev. To je sorazmerno majhna številka, a bi jo bilo treba pomnožiti ob kakem volilnem primeru. Vendar ob vsem tem Menem vedno slepo zaupa v priljubljenost, ki jo zazna med ljudmi njegova oseba. Zaupa pa tudi „socialnemu planu“, ki bo kmalu v polnem teku in ki naj ljudi prepriča, da je z Menemom vse boljše. To pa bi bilo treba preučiti, ker ni da bi poenostavljali to precej zapleteno snov.

S svoje strani pa buenosaireški guverner Duhalde ne zaupa preveč samo „socialnemu planu“. Čeprav je ta provinca ena izmed tistih, ki bo najbolj okoriščena z velikimi vsotami denarja v ta namen, previdno nadzira tudi sestavo liste poslanskih kandidatov. Tako se je razvedelo, da skuša doseči, da bi bivši tenist in sedanji popevkar Guillermo Vilas bil eden izmed kandidatov in še, da bi se osebno udeležil programa za šport in proti drogam v provinci. To poseganje po izvenstrankarskih figurah, ki je prišlo v modo zadnje čase (pomislimo le na imena Reutemann, Palito Ortega, Piotti, Escobar) ima enostavno razlago: politični kadri so tako razvzpiti, da se ljudje z veseljem obračajo na vsak nov pojav, ki še ni izgubil verodostojnosti. To se je pozitivno pokazalo celo na levici, kjer je filmski režiser Pino Solanas pritegnil lepo število glasov. Ko že govorimo o levici: v strahu, da bi preveč nazadovali v primeru polarizacije glasov, s hitrico gradijo „Veliko fronto“. To je tudi zanimiv pojav, ki si ga bomo kdaj pozneje pogledali.

SKD se lepo razvija

Nad. s 1. str.

glavnem obvlada zadeve, ki so potrebne za volitve. Torej moram povedati, da glede vsebine niso svetovalci ničesar počenjali, so nam pa svetovali, kako z vsebino med ljudi, kako s programi na svetlo. Posebej pomembno se mi zdi to, da so nam pomagali pripravljati ljudi za javne nastop, tako da so pri nas skoraj vsi kandidati za poslance preživljali to šolo nastopanja. Tudi Slovenci po svetu so nam pomagali finančno in sem vesel te pomoči, ker smo imeli seveda finančna izhodišča, neprimerno slabša od nekaterih drugih strank. Zame je ključna zadeva ta, da smo šli s tretje pozicije med slovenskimi strankami na drugo, se pravi smo napredovali in smo bili ena od dveh strank, ki je povečala število procentov oz. volilne moči. Glede novo nastale Slovenske nacionalne stranke pa mislim, da je politični razvoj v zadnjem času že pokazal, kako je z njo in kakšno je razmerje med glavo in njenim siceršnjim telesom.

Po tem rezultatu, kakršen je že bil in kakor so bili nekateri z njim nezadovoljni, (res je, da so bila pričakovanja v stranki pa tudi zunaj stranke večja) računali smo, da bi okoli 20 odstotkov vendarle morali dobiti. Ampak rezultat je, kakršen je, jaz ga ocenjujem kot relativno dobrega in s tem rezultatom bi bilo treba iti naprej. Nekateri so menili, da bi ostali v opoziciji in so pri tem izpostavljali zelo načelne razloge. Kar nekaj časa je ta debata tekla, s kom se sploh pogovarjati, ali se sploh pogovarjati, ali iti v vlado ali ne. Vendar mislim, da je Izvršilni odbor, za njim pa tudi Svet, ki je potrjeval to odločitev, prav ukrenil in se je odločil, da se kot druga najmočnejša stranka pogovarjamo o sestavi vlade in smo tako tudi storili. Potem, ko je bila vlada objavljena, je takorekoč na mah večina kritike potihnila, ker so člani ugotovljali, da so se ta pogajanja izšla primerno našemu rezultatu oz. naši moči in se ni govorilo več o tem, kakšno recimo podrejeno pozicijo bomo igrali v tej novi vladi. Jasno je seveda, da marsikdo seveda tudi s takim rezultatom ni zadovoljen, in seveda ni nobenega razloga, da bi se medtem jezili ali čudili, v demokraciji so pač različna mnenja. Me pa seveda moti, če kdo te stvari kategorično postavlja na tak način, češ, če se ne godi moja, pa grem, tudi tam se pač ne da pomagati. Sem za to, da imamo mnenjsko različnost, da se to tudi, če je potrebno v strujah, v stranki izkaže.

Ljudje se čudijo, kako da se ravno krščanskim demokratom zgodi, da imajo toliko poslank, ker mislim, da jih imamo mi relativno največ, čeprav samo petino.

Se bom spomnil nekega odgovora, ki sem ga dal ob neki priliki, ko je zelo močno nekdo nastopal proti temu, da bi šli v vlado, češ tam so bivši komunisti, pa so tudi liberalni, kar naj bi pomenilo eno in isto, pa je včasih razlika težko opazna; ampak jaz sem tako rekel: če so dobri, če so v redu, potem ni razloga, da ne gremo skupaj z njimi, če so slabi, potem je moralna dolžnost, de gremo zraven, da ne bodo vsega pokvarili. Mislim, da smo se prav odločili, pa ne mislim tega samo jaz. Sedaj ko sem v tej bi rekel drugi politični vlogi, vlogi zunanjega ministra, povsod kjer se pogovarjam, doma ali na tujem, slišimo dobre ocene in vse te ocene se končajo ali se začnejo: imate stabilno situacijo. Jaz sem vesel, da je prevladal koncept sodelovanja, na pa koncept izločanja, ki je bil na delu v prejšnji vladi, ki je izločila krščansko demokracijo iz politike. V tej rundi to ni bilo tako in mislim, da je ta vlada lahko dolgoročno stabilna, je z našo prisotnostjo tudi uravnotožena in to obeta Sloveniji tudi primerno dinamično, seveda če se bo vlada prav odločala v razvojnih spremembah. Mi

smo bili eno leto v zaostanku, ker se preprosto ni odločalo, ni šla politika naprej. Sedaj smo šele prišli v pogon, ko imamo normalen parlament in stabilno vlado, da bomo spremembe, ki so bile že davno potrebne, tudi izvršili. V vladi delamo, kakor se v vladi spodobi.

Torej, če povzemam, mislim, da smo storili odgovorno dejanje s tem, ko smo šli v vlado; pod določenimi predpostavkami bi bilo mogoče bolje zunaj, vendar ne pod predpostavko, ki se mi zdi nemoralna: pustimo, ker je situacija slaba, da se drugi opečejo, potem pa pridemo mi in bomo zadeve uredili. Ta zgodba se ne bo zgodila, sem prepričan, da ne in da tudi na Slovenskem dolgo ali pa nikoli več ne bo situacije, ko bi z absolutno večino obvladovala ta prostor ena stranka. Mislim, da bo ta osnovna struktura, ki se je sedaj postavila, kar nekaj časa trajala v smislu razdelitve političnega prostora in da so se pač zgodile stvari, ki so tako profilirale naš prostor. Gotovo se bo še bolj grupiral ali homogeniziral okrog posameznih jeder, verjetno bo na naslednjih volitvah še nekoliko strank izginilo, ampak tri, štiri linije bodo pač ostale faktor tudi v bodoče na našem terenu.

Naslednja tema je združevanje desno-sredinskih strank. Danes bomo govorili o sporazumu, ki zadeva združevanje z Narodno demokrasko stranko in o sestanku z nekaterimi strankami. Mislim, da je tudi nekoliko približal realizacijo tega projekta o združitvi. Je pa to očitno proces, ki bo tekkel nekoliko dlje, kot bi želeli. Mislim, da je zelo pomembno dejstvo, da se združujemo z Narodno demokrasko stranko in Slovensko gospodarsko stranko. Gre za stranki, s katerima smo zares zelo sorodni in ki sta skupaj nabrali okoli 3% glasu, ki so bili na neki način izgubljeni. To povezovalno delo, ali v omejenem okviru že združuje desno sredinske stranke, upam da te indikacije v zvezi s Slovensko ljudsko stranko v zadnjem času vendar govorijo v prid temu, da bo s to stranko možna združitev, kajti ločenost ne bo prinesla nobenih dobrih sadov in bi seveda brez potrebe delila volilno telo, ki — taki so naši podatki s terena — pričakuje, da bi prišlo do združitve tudi s Slovensko ljudsko stranko. Tukaj je treba pač mirno in stvarno delati naprej, s tistimi, ki so za hitrejše postopke, hitreje; z drugimi pa pač počasneje. Rekel bi seveda samo to, da je bila zamujena eno od prilik, ki bi pomenila drugačno skupno politično težo, če bi se združili že pred sestavljanjem vlade oz. takoj po volitvah. Pred volitvami pa veste, kakšne so bile pobude, kakšni so bili cilji. Na vseh koncih so predlagali združevanje, vendar se je izkazalo, da je šlo bolj za interese, ki bi vsaki od teh strank nekaj prinesel, ne bi pa šlo defacto za združevanje.

Rad bi sedaj povedal nekaj o nalogah, ki so pred nami. Ena od ključnih zadev je razširitev in poglobitev političnega izobraževanja. V tej zvezi sem zelo vesel, da lahko tukaj sporočim, da je bila ustanovljena Akademija Janeza Evangelista Kreka. To bo izobraževalna ustanova, ki ne bo imela predvsem namena, da izobražuje ozko za stranko, ampak da ponuja širšo izobraževalno ponudbo v smislu zavoda, in sem prepričan, da bo ta projekt, na katerega smo se pripravljali tako rekoč tri leta, bistveno pripomogel k povečanju strokovnosti, pa tudi večje moralne odgovornosti ljudi, ki se želijo ukvarjati s politikom. Ta akademija bo delala preko različnih delavnic, preko seminarjev, posebnih tečajev, politične strokovne narave, izobraževala bo ljudi za delo v občinskih odborih oz. občinskih vladah itn., skratka prišli smo do ustanove, ki so znane povsod po svetu v demokracijah in želimo tej akademiji sreč-

no pot oz. uspehe pri delu, ki bo moralo biti precej daljnosežno.

Sedaj naj omenim še eno od naših najpomembnejših nalog. Mislim na volitve za občine oz. na lokalnem nivoju. Najhitreje bodo sedaj ljubljanske volitve, za druge računamo, da bo prej sprejet zakon o lokalni samoupravi oz. zakon o državni upravi, da se končno uredita državni in samoupravni občinski nivo.

Intenzivna doba strankinega življenja je stranko utrdila navznoter, jo tudi razširila, ji utrdila ugled v svetu in jo povezala tudi z našimi ljudmi, ki živijo zunaj Slovenije. Stranka je z vstopom v vlado storila tisto, kar se stranki s takim rezultatom spodobi in bo seveda delala v skladu s svojimi programi oz. s koalicijsko pogodbo, ki je bila podpisana. Dejstvo, da se je razvejala naša organizacija z gospodarskim forumom, s kmečkim gibanjem, žensko zvezo, seniorsko zvezo pa je zame tudi upanje za njene bodoče uspehe, kajti nima smisla, da imamo nekaj deset tisoč članov, ki so evidentirani v računalniku in prijavnicah. Smisel je, da imamo glede na sposobnosti, glede na interese ljudi stranko čim bolj razvejano v liniji oz. telesa, ki na Slovenskem nekaj počnejo, nekaj ustvarjajo. Vesel bom, če bi šla ta razčlenjenost še naprej tudi znotraj organizacij, ki jih že imamo.

V tej dobi smo preživeli kot enotna stranka, če se bo ali se izkaže potreba po tem, da se uredimo tudi v frakcije, je treba to možnost formalno urediti. Slej ko prej, sem prepričan, da bo do take notranje organizacije tudi prišlo. Po svetu je ponavadi tako, da ima vsaka stranka tudi lastno pozicijo in lastno opozicijo in do tega naj pač razvoj normalno pripelje. Bil sem malo kritičen glede na nekatere pojave v nekaterih okoljih. Bi rad rekel, da bi bilo prav včasih, da se na kakšno besedo bolj pomisli predno se jo izreče. Kakšna nerodna beseda naredi veliko slabih odmevov in potrebo po poseganju iz centra, ampak iz Ljubljane mi lahko komaj kaj uredimo, mi lahko samo prosimo, da se držimo statuta, manir, poslušamo razsodišče, če je potrebno, ne moremo se pa spravljati v te debate, kdo ima prav, ali Peter ali Pavel, in ponavadi gre za to, ali je njegova ali moja prava. Karoli narediš iz Ljubljane, je ponavadi naro-

be, najboljšo je vendarle, da se tista dva zmenita med seboj ali da jim drugi pomagajo, da se zadeve uredijo. Vidim, da je bilo precej primerov, kjer ljudje niso upoštevali pravil, kakor so zapisana, in so si jih različno tolmačili. Posebej pri volitvah mislim, je prišlo včasih do osebnega kandidiranja mimo občinske strukture, mimo izvoljenega kandidata in tako naprej. To je sicer naš statut omogočal, ampak v tej smeri bi bilo dobro, da se zamislimo in do naslednjih volitev stvar popravimo, da bodo šli kandidati naprej z neko podporo in da ne bo tukaj soliranja.

S tem bi končal in se zahvalil našim prijateljem v Kopru, da so organizirali tole srečanje tukaj. Ne bom sedaj, ker gre za poročilo o preteklem delu, zavzemal aktualno politično stališče, čeprav ravno ta teren sedaj kliče po močno politični debati, o preteklih in prihodnjih rečeh.

Hvala lepa.

Prepis govora z magnetofonskega zapisa so posredovali SKD. Malo okrajšalo in za tisk pripravilo uredništvo Svobodne Slovenije.

Mogoče ne veste...

— da pisma iz Trsta potujejo v Ljubljano pet dni, kakor v času komunistične cenzure...

— da ruska Akademija znanosti šteje 60.000 znanstvenikov s povprečno mesečno plačo 4.000 rubljev (15.000 lir) in da je v zadnjih treh letih 10% članov Akademijo zapustilo...

— da si astronomi ne znajo razložiti dejstva, da ima planet Merkur oba tečaja ovita v led, čeprav je to nebesno telo brez zraka...

— da nekateri ameriški znanstveniki zastopajo mnenje, da sifilis ni bil prinesen iz Amerike po njenem odkritju, ampak da obstajajo sledovi te bolezni tudi v kolonijah stare Grčije...

— da je antologija emigrantske proze Pod Južnim križem (MD Celje) že skoraj razprodana...

— da je *Katekizem katoliške Cerkve* v italijanskem prevodu izšel v 100.000 izvodih, šteje 788 strani in stane 30.000 lir...

Mladika, Trst, št. 10

NOVICE S KOROŠKE

DVOJEZIČNI POUK: Tudi letos so narasle prijave k dvojezičnemu pouku v 63 ljudskih šolah na veljavnostnem območju manjšinskega šolstva, le 17 šol nima prijave za dvojezični pouk. Na obeh šolah v Celovcu je prijavljenih 118 šolarjev (18 več kot preteklo leto) od tega obiskuje Mohorjevo ljudsko šolo 89 učencev, v 33 predšolskih razredov se uči oba jezika 67 otrok. K neobvezni vaji „Slovenščina“ je prijavljenih 207 šolarjev. Slovenski jezikovni pouk na 17 glavnih šolah obiskuje 275 dijakov, od teh je javljenih 94 po manjšinskem zakonu, 82 šolarjev obiskuje slovensko alternativno namesto angleščine, 99 šolarjev je izbralo slovensko kot prosti predmet. Zvezno gimnazijo in Zvezno realno gimnazijo v Celovcu za Slovence obiskuje 450 učencev (lansko leto 436). V šolo, ki jo vodijo šolske sestre — Višja strokovna šola za gospodarske poklice — v Št. Petru pri Št. Jakobu se je vpisalo letos 127 deklet in fantov — lansko leto jih je bilo 78. Dvojezično Trgovsko akademijo v Celovcu obiskuje 111 šolarjev (lani 66), 296 obiskuje predmet „slovenščina“ kot izbirni predmet v splošnoizobraževalnih in poklicnih sredstvih ter višjih šolah. Skupno se na Koroškem uči oba deželna jezika 2657 učencev in učenek.

MLADINA RAZMIŠLJA: Ko je mladi N. T. stavil vprašanja: Kaj mi pomeni slovenski narod?, so dijakinje Višje strokovne šole v Št. Jakobu spontano odgovorile: Ve-

liko! Potem so v spisih narodno pripadnost različno razlagale: „...v svetovni paleti barv smo mi ena izmed njih, če ta izgine, se harmonija barv podre...“; „...Slovenstvo je vrednota, katero je treba ohraniti, prvi beseda, ki jo bodo spregovorili moji otroci, bo slovenska...“; „...ali naj bi jaz prispevala, da bi bil svet revnejši? Ne. Ponosna sem, da sem Slovenka...“ itd.

Dekleta so pokazala, da je dragocena vsa slovenska zgodovina in s tem ponos pripadnosti, ob tem pa je tudi vrednota biti Slovenec. Nato so mladinci povabili še druge šolarje k sodelovanju, da bodo objavljeni njih odgovori.

VREDNOST ALI NEVREDNOST: L. 1977 je na račun diskriminatornega zakona veliko število krajev sredi dvojezičnega ozemlja ostalo do danes brez dvojezičnega napisa. Zakon omenjuje ne samo krajevne napise, ampak tudi slovensko kot uradni jezik po občinah. Pritožbo so že predstavile občine Celovec in Beljak.

SLOVENSKE NOŠE: Z raziskovanjem slovenskih noš ali oblačilne kulture se dr. M. Makarovič bavi že nekaj časa. Pričela je v Sloveniji — Dobrepolje, Slovenska Istra, Kozjansko in Kostel ter zbrala svoje delo v 4 zvezke, po 1 zvezek za vsako območje, v 5. zvezek pride na vrsto Koroška. Pričela je pri Zilji od 18 stol. in do danes. Tiste noše, ki jih ni več, je po ustnem izročilu naslikala akad. slikarka Jana Dolenc. Trenutno raziskuje podjunske in rožanske noše.

DR. JOŽE RANT

Nihanje v ravnovesje

„Svobodna Slovenija“ je ponatisnila članek Spomenke Hribar „Zaustavite desnico!“, na kar je odgovoril Franci Markež. Igor Križar je poročal o spremembi vlade v Sloveniji pod naslovom: „Zaustavite levico!“

Članek Hribarjeve je pisan s strastjo, ki jo navadno zbuja politično delovanje. Zdi se mi pa, da tako njen kot Markežev članek zahajata v stran, ker skušata preveč dokazati, vsak v svoj prid; predvsem pa, ker bržkone nehote sodita ne le o dejstvih, temveč o namenih. In ko gre za namene, jih je zelo lahko predvidevati ali celo podtikati. A o namenih sodi le Bog!

Ali ne bo tudi tokrat resnica v sredini? Seveda ne bomo nikoli mogli natančno določiti, kaj sta pravzaprav politična desnica in levica; še manj, kaj je sredina.

S. Hribar skuša razložiti, da zaustaviti ne pomeni onemogočiti ali preprečiti; zato, pravi, desnica spada v parlament. Seveda v parlament, ne pa na vlado oz. izvršilno oblast. Pripušča celo, da v skupščino spada desnica v evropskem in slovenskem pomenu. In tu je po mojem predmet razprave oz. nesporazuma. Zakaj dejstva (ne sumničenja), ki jih SH navaja (obenem s sumničenjem), nedvomno govorijo o tem, da je razlika med evropsko in slovensko desnico. In v tem, mislim, ima SH prav.

1. Pravimo, da se skrajnosti stikajo. To je precej razvidno v primeru zakona o denacionalizaciji.

Pred meseci sem pisal nekaterim članom tedanje vlade, da izraz denacionalizacija sploh ni primeren. Zaplenjeno premoženje je bilo podržavljeno (etatizirano) ali kvečjemu podružbljeno (socializirano); to se pravi, da je prešlo v posest (ne lastnino) države oz. ustanov in oseb, ki so bili (in so še) pri koritu. Narod ni imel nič pri zaplenjenju niti od zaplenjenja. „Narod“ za Slovence ne pomeni „ljudstvo“ kot za Srbe, ampak kulturno enoto z zavestjo politične neodvisnosti in z voljo do uresničitve te neodvisnosti. Zakaj uporabljajo izraz denacionalizacija? Morda zato, ker je za vsem tem zakrivanje stvarnosti. Stvarnost je pa ta, da v državni posesti ni veliko nepremičnin, pač pa v tkim. „socialističnem sektorju“, — ki je seveda v rokah partije, čeprav so si zdaj predrgučili ime. To, da je prejšnja vlada najprej hotela podržaviti in šele potem vrniti, gotovo mnogim ni bilo všeč. V Nikaragvi „ubogim“ sandinističnim prvakom tudi ne prija, ko jim odvzemajo njihova „zaplenjena“ bogastva.

Zakon o denacionalizaciji je vrnil Cerktvi mnogo nepremičnin in približno tretjino slovenskih gozdov. Tudi nemški in italijanski graščaki so spet prišli do svojih nepremičnin. Toda kako da niso razlastili KP, kar so celo v bivši Sovjetski zvezi naredili? Ali so majhnim posestnikom doma ali v zdomstvu kaj vrnili?

Mislim, da je v tem prva zapletka-spletka. Ni odločevalo število glasov, temveč gospodarska in denarna premoč. Tako seveda doma še dolgo ne bomo videli prave demokracije. Strahotno je tudi to, da iščejo število glasov z zakoni, ki so navidezno „človečanski“, dejansko pa protinacionalni in protidemokratski: primer desetisočev državljanstev danih „južnim bratom“, državljanstvo, ki ga zanikajo celo v Sloveniji rojenim zdomcem slovenskega rodu.

Sprašujem se, če se s takim ravnanjem načrtno ne pripravlja nov „kratek stik“. Medtem ko nekateri sodijo, da so zmagali (s povrnitvijo lastnine Cerktvi), drugi dialektično podpirajo vrnitev cerkvenega premoženja in kar je podobnih primerov, ker vedo, da s tem pripravljajo ponovno oddaljitve od Cerktve in cerkvene „go-

sposke“ dozdej še (ali znova) vernega ljudstva.

2. Kdo more tajiti, da kdor je na oblasti, skuša nekako vsiliti svoje stališče? Posebej še, če, zavestno ali ne, vpliva nanj zamerjenost, užaljenost, maščevalnost...

Osebnost npr. lahko prepričan, da je splav npr. zlo za posameznika in za narod. Toda ali smem to mnenje vsiliti drugim? V demokraciji vladajo številke, to se pravi, število glasov. In nedvomno ni demokratsko, če si večina (še manj če relativna) prisvaja vsa mesta; ali če nekako elitno-konzervativno išče dosežkov preko različnih zastarelih zvijač, kot bi bila npr. posredna volitev po volilnih zborih.

Seveda je nesmisel in demagogija trditi, da se ljudstvo nikoli ne zmoti. Tudi če bi 99% volilo za kakšen zakon, bi šlo lahko za veliko zmoto. A če sem demokrat, z resnično demokratskim duhom, čutenjem in vedenjem, bom sprejel začasno večino in bom skušal doseči, da bi večina upoštevala manjšino, kot tudi da bi moja manjšina postala večina. V tem ni nobene izjeme! Ne morem reči: moje mnenje je mnenje Cerktve, ta pa ima vso resnico, zato moje mnenje mora zmagati. V demokraciji ni Resnice, so samo resnice ali koristi. V tem ima SH prav; ne morejo narekovati zakone „gospodje“ ali „vladike“, kot jih ne bi smeli nekoč ideologi ali komisarji KP.

Sicer pa: kdor ima pravilno oblikovano vest na podlagi naravnega ali božjega zakona, se bo ravnal po svoji vesti, ne pa po spremenljivih človeških „pisanih“ zakonih. To velja za vsa območja.

Ali moremo trditi, da v tem ni bilo zmot v prejšnji vladi?

3. Glavna zmota „Babic z Majskega trga“ je v tem, da zahtevajo nekaj nemoogočega: da bi jim vrnili žive tiste, za katere vedo, da so mrtvi, da bi se vsi, ki jim nasprotujejo, javno spokorili; da bi bili vsi, ki so kaj imeli zraven v boju proti njihovim „nedolžnim“ sinovom in vnukom, sojeni in strogo obsojeni po prav za to šele zdaj narejenih zakonih. Seveda, o tem, da bi bili tudi njihovi sinovi in vnuki česa krivi, niti govora! Že od leta 1983 zahtevajo bolj maščevanje kot pravico; in kadar jim sodna oblast ne da prav, zmerjajo sodnike, spodkopujejo zaupanje v sodno oblast in s tem pripravljajo nov prelom.

Kdo bi mogel dvomiti o zgodovinski krivdi komunistične revolucije v Sloveniji, ali o krivicah, ki jih je prizadel — in še prizadeva — nekdanji (?) režim. Ne vem, če je potrebno nekaj podobnega Nürnbergu ali argentinskemu postopku proti „procesu 1976-1983“. Dejstvo je, da slovenska družba kot taka, po svojih ustanovah in posameznikih dozdej še ni večinsko obsodila te preteklosti. Toda odgovor na to ni maščevanje niti uporabljanje nenaravnih sredstev za dosega ciljev, za katere pravijo, da so krščanski. Tudi če bi bili res krščanski, cilj ne posvečuje sredstev. Nasprotna je revolucionarna morala, za katero je dovoljeno vse, kar vodi k cilju. V tem je pač naša slabost, šibkost, nemoč in premoč ali nadmoč tkim. „revolucionarjev“. Mar ne očitamo argentinskim vojaškim silam, da so v sicer upravičenem boju uporabljale sredstva, ki so bila skoro enaka njihovim nasprotnikom? Pred desetletji sem si zastavljal vprašanje, če so tkim. „naši“ v boju zmerom ravnali po strogo krščanski morali; toda če kdaj niso, je bilo zato, ker drugače morda niso mogli ali znali, ne pa da so hoteli; vsaj ne večina in gotovo ne zmerom! Kdo je pravzaprav navsezadnje resnični „revolucionar“ in kdo — ne navsezadnje in onstran — zmaguje?

Ne zagovarjamo torej, česar ni mogoče zagovarjati. Ne uporabljamo kakršnegakoli

sredstva za dosega naših ciljev.

Res je, da si v politiki umažemo roke (izraz Pija XII); morda je res, da je politika „ein gerstig Lied“ (umazana pesem); čisto res je, da politiki morajo imeti dober želodec za to, da marsikaj prebavijo. Toda ali res mora biti tako? Ali bo zmerom tako? Ne sprejemam nobenega determinizma. Mali slovenski narod je najboljši dokaz-prikaz za to, da so vsi determinizmi čisto navadne ideologije ali teorije, ne pa dejanska stvarnost.

4. Slovenija si je izbrala parlamentarni vladni ustroj, približno kot Italija; ne predsedniškega, kot Argentina ali ZDA. To sveda pomeni stalni nemir, neprestano iskanje ravnovesja, zagrizeno voljo do soglasja v najbolj nujnem in potrebnem. Kaže kot da bo zaradi tega prehod iz enega režima v drugega dolg in zapleten. Posebno še, ker najbrž niti politiki ne vidijo, da dejansko danes v Sloveniji niso še oni, ki vodijo usodo naroda. Morda bo treba iskati glavne dejavnike med direktorji neuspešnih podjetij iz socialističnega sektorja, med birokrati, med „lastniki“ in „časnikarji“ splošnih občil, med „kulturniki“ na raznih zavodih in univerzah...

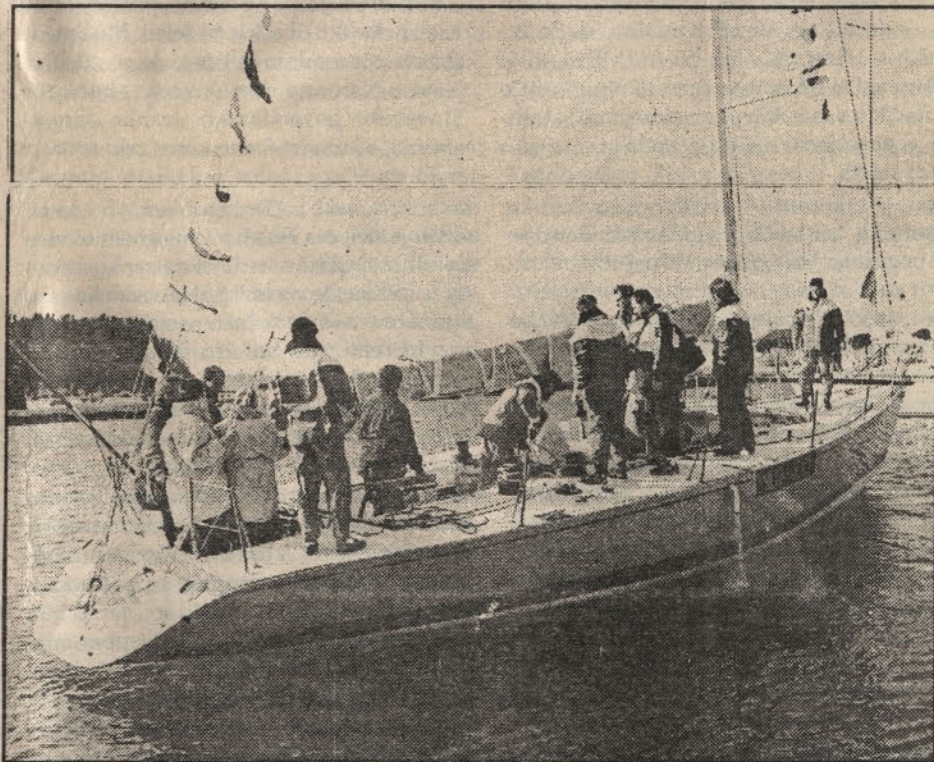
Dodajmo k temu še brezposelnost; naval brezdomcev-beguncev s Hrvaške in Bosne, ki se lahko spremeni v nove vrste

kolonizacijo; to, da se nekaterim — morda celo v sedanji vladi — še toži po zvezi z drugimi narodi razpadle Jugoslavije; itd.

Pravijo, da je v politiki vse mogoče. Po drugi strani pa trdijo, da je politika umetnost o mogočem. Če oblast dejansko ni v rokah politikov, katere je izvolilo ljudstvo, jo izvajajo drugi: vojska, birokracija, bančniki, sindikati... Ali se je potem čuditi, če politiki iščejo vsemogoče volilne in vladne zveze? Včasih je sodelovanje z najhujšim nasprotnikom manjše zlo. In včasih je stanje tako, da, karkoli storim, kaže da je zlo; v takem primeru seveda izberem nujno manjše zlo. Mar ne pravimo, da v sili hudič muhe žre?

Nihamo iz ene skrajnosti v drugo; ustavimo desnico, ustavimo levico. A rešitev je le v uravnovešenem nihanju. Ne v ustaljenosti, ker bi ta pomenila zastoj. Ne v brezupnem skakanju od leve na desno ali od desne na levo, pa tudi ne v nenaravnih in nenaravnih spojih med levico in desnico kot da bi to dalo sredino. Torej preostane le še iskreno in odgovorno iskanje skupnih poti (sredstev), pa morda celo skupnih najbolj temeljnih idej (ciljev).

Usoda naroda, predvsem kot samostojne države, zahteva iskanje takega sožitja: povezavo strank ali celo spojitve v nove... spremenitev nekaterih skupščinskih postopkov... spremembo mišljenja... manj nezaupanja, več razumevanja, nič sumničenja in mnogo odpuščanja.

Slovenska Teritorialna obramba je dobila svojo prvo ladjo
Konec januarja je s polnimi jadri zaplula prva ladja slovenske vojne mornarice, ki je dobila ime „Sinji galeb“. Slovenski TO jo je za simbolično najemnino oddal v najem ilirskobistriški poslovnež Vlado Petričič.

NOVICE S PRIMORSKE

SLOVENSKI ČLANI Stranke komunistične prenove (ortodoksni del bivše KPI) so začeli v Trstu izdajati svoje glasilo Iskra. Odgovorno uredništvo tednika je prevzel bivši senator Stojan Spetič.

CESARJEVA NOVA OBLAČILA so predvajali v Stalnem slovenskem gledališču v Trstu. Andersenov tekst je prepesnil Milan Jesih, Miran Košuta je nekaj pesmi uglasbil, režiral pa je Vladimir Jeruc. S predstavo so gostovali tudi pri italijanskih otrocih v gledališču Cristallo.

O MOŽNOSTI NADSTRANKARSKE LISTE sta se pogovarjali delegaciji Slovenske skupnosti in slovenskega dela Stranke za komunistično prenovo (ortodo-

ksna veja bivše KPI). Proti taki listi pa so se izjavili predstavniki slovenske komisije Italijanske socialistične stranke (PSI).

JOŽKO LUKEŠ, eden stebrov Slovenskega stalnega gledališča v Trstu, je umrl star 73 let. Rojen je bil v Mariboru, kjer je tudi že nastopal, a v Trstu je ustvaril okoli 300 karakternih vlog. Napisal je tudi vrsto radijskih iger za otroke.

GLEDALIŠKA SKUPINA Prosvetnega društva Štandrež je pripravila 16. januarja Goldonijev komedijo Sluga dveh gospodov, v režiji Emila Aberška. Ob 200-letnici smrti beneškega komediografa so to delo izvedli v župnijski dvorani Anton Gregorčič,

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Srečanje nosilcev projekta Tehnična pomoč drobnemu gospodarstvu Slovenije iz programa Phare, ki ga financira Evropska skupnost. V to pomoč bo do konca leta vključenih okrog sto predavateljev, svetovalcev, trenerjev in bo stala 1.300.000 nemških mark. Veliko zanimanja bodo posvetili usposoditvi mreže na Gorenjskem, usposoditvi informatorjev in svetovalcev za evropsko borzo za konkretno mednarodno povezovanje ob izbranih projektih.

ROGAŠKA SLATINA — V zdravilišču so naredili prve vrtine do 1.700 metrov in zajeli termalno vodo od sedanjega pridobivanja mineralne vode. Količina znaša 6,5 litrov na sekundo in voda prihaja s 60° Celzija. Uporabljali jo bodo za ogrevanje, zdravljenje in v rekreacijske namene.

LJUBLJANA — Zemeljski plin kupuje Slovenija od Ruske federacije in Alžirije. V Rusiji je podpisala pogodbo o dobavi do leta 2010 in prihaja po plinovodih iz Sibirije preko Slovaške in Avstrije. Ker so zaradi mraza kdaj potrebne tudi redukcije iz Rusije, primanjkljaj pokrijejo z alžirskim plinom. Tam so pogodbe podpisane do leta 2007. Če bi pa plin iz teh dveh virov bil prekinjen, pa imajo zakupljen del kapacitet v podzemnih skladiščih v Avstriji in v hrvaškem podjetju INA. Zadnja leta se zaradi padca proizvodnje poraba plina močno manjša.

LJUBLJANA — Lani je bilo v Sloveniji nanovo registriranih 31.300 vozil, od katerih sta jih Cimos in Revox prodal 14.500. Ostala vozila so bila uvožena; največ so jih prodali znamke škoda, opel in BMW. Nekaj vozil je bilo kupljenih v Sloveniji, vendar so odšli na Hrvaško, v Makedonijo ali celo v Srbijo. In kljub zaukazani blokadi je iz Kragujevca še prišlo skoraj 660 zastav in yugo raznih modelov.

LJUBLJANA — 313-229 je številka Otroškega telefona, katerega se otroci poslužijo v neljubih razmerah. Namen telefona je odkrivati težave otrok in ustrezno pomagati v stiski na principu zaupnosti in anonimnosti. Služba deluje od oktobra 1990 od 7. do 9. ure in je v prvem letu sprejela ka 2.300 klicev otrok, ki jih je mučil dolgčas, osamljenost, zaljubljenost, zanemarjenost, so imeli težave s starši, s šolo, s prijatelji ali so doživeli psihočno in fizično nasilje, spolno zlorabo, itd. Pobudnik telefona je Marjan Čonč, koordinator za preprečevanje zlorabljanja otrok.

LJUBLJANA — Z novim zdravstvenim zavarovanjem je možnost odpisa pogodbe za nadstandardni paket, ki naj bi začel veljati s 1. aprilom. Vendar pa bolnišnice niso pripravljene na tako ponudbo in se le počasi prilagajajo njej, čeprav pravijo, da je cena (60% višja od standardnega zavarovanja) še vedno prenizka, ker ne pokrije niti stroškov.

LJUBLJANA — Svoj prvi sedež v tujini je diplomatsko-konzularno predstavništvo Republike Makedonije odprlo v Ljubljani. Ob predstavitvi na zunanjem ministrstvu se je konzul Nikolovski zahvalil Sloveniji za pomoč pri mednarodnem uveljavljanju Makedonije.

LJUBLJANA — Pred Kresijo so odprli prvi elektronski turistično poslovni zemljevid za Ljubljano. Na njem je zbirna plošča za določeno lokacijo (gostilna, spomenik, itd.), na monitorju se pokaže slika objekta, opis, razni podatki, zemljevid sam pa pokaže najbližjo pot do cilja. Aparat sta izdelala Sotočje in Medvode in Tolo iz Škofje Loke.

LJUBLJANA — Ljubljanska borza uvaja borzni informacijski sistem Stock Exchange Management System, ki so ga razvili na borzi v Calgary, Kanada in je primeren za

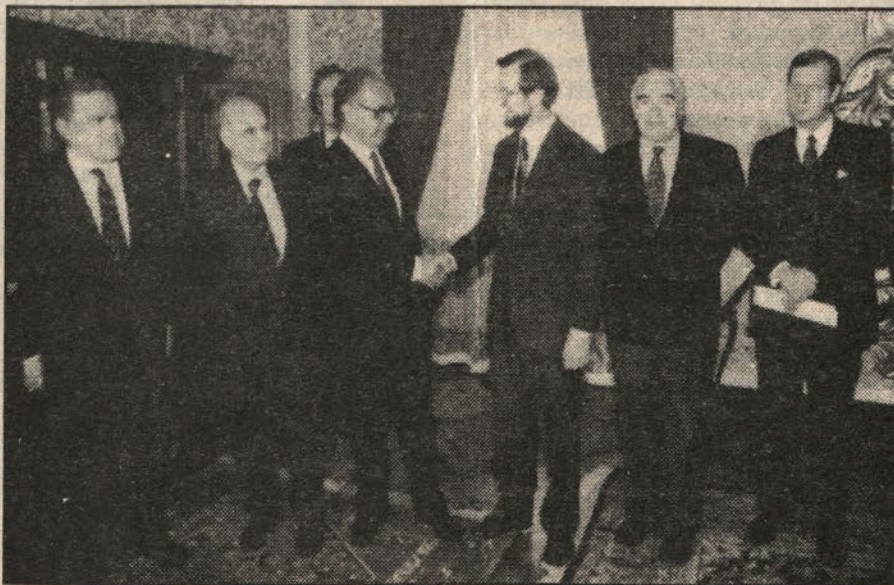
manjše borze. Posredniki bodo trgovali preko terminalov, ki jih bodo kasneje priključili tudi v Mariboru, Brežicah in še kje drugje. Z njim se lahko vključi še v dve evropski klirinški hiši. Pravijo, da bodo s tem sistemom borzne provizije zmanjšane za približno trikrat.

BEGUNJE — Holding Elan sestavlja šest podjetij, ki so v lanskem letu kar dobro poslovale. Elan SKI je izdelal 245.000 parov smuč, ki so večinoma bile dobro prodane v ZDA, Nemčijo, Japonsko in Kanado. Elan Flight je tudi svojo produkcijo jadrlnih letal prodal na tuje in ima naročila za tri leta naprej. Elan Sport (oprema objektov za šport in rekreacijo) ter Elan Commerce (prodaja oblačil z Elanovo znamko) nista dosegla načrtovanega razmaha, najslabše pa je šlo Elanu Marine (jadrnice) in je vodstvo odločilo, da bodo ustavili proizvodnjo, če ne bo kmalu pozitivnih finančnih rezultatov. Elan, nekdanji slovenski ponos, je decembra 1991 na dražbi za 31,8 milijona mark prešlo v roke hrvaške Privredne banke Zagreb (70%), ostalo pa so kupili 50 delničarjev iz Slovenije in Hrvaške.

SEŽANA — Speleoterapija je način zdravljenja bolnikov z bronhialno astmo, ki jo preučujejo strokovnjaki z sežanski bolnišnici. Raziskava bo trajala dve leti in bo vključevala 120 pacientov, ki bodo opravili enaindvajsetdnevno kuro v kraški jami. Meritve so pokazale, da so v umetni podzemski jami za sežansko občino primerne razmere: temperatura je 13°C, vlažnost višja od 90%, pretok zraka manj kot kubičen meter na sekundo, količina negativnih ionov je zadosti visoka in primerna koncentracija radona in njegovih potomcev.

DOLENJSKA — Pravijo, da cvičku trda prede, čeprav ga prištevajo — poleg kraškega terana — za avtohtono slovensko vino. Več je razlogov za ravrednotenje: uvrstili so ga med namizna vina z geografskim poreklom (torej ne ravno kakovostnega), poleg tega pa žametna črnina (ki je temelj sortne sestave cvička) ni danes zadosti kakovostna. Potrebno je, da vinogradniški strokovnjaki s selekcijo obogatijo to sorto trte.

ORMOŽ — Na drugem Prleškem dnevu so poudarili, da se kljub občinskim razmejitvam ni izgubil pojem Prlekije in da pomeni ravno enotna volilna enota v zadnjih volitvah prvi korak k nastajanju nove, po srcu, vinu, jeziku in duši enotne pokrajine. Ormoški župan je tudi pokazal, da ni slučaj, da se vezi s Pujem rahljajo, močnejša pa je povezava z Gornjo Radgono, Lenartom in Ljutomerom. Na tem dnevu so imenovali dr. Antona Trstenjaka za častnega občana Ormoža.

23. februarja sta se sešli slovenska in italijanska delegacija na gradu Strmol na Gorenjskem, kjer sta razpravljali o posodobitvi meddržavnih sporazumov. Delegaciji je pozdravil novi zunanji minister Lojze Peterle.

Osebne novice

Poroka: Poročila sta se 14. februarja v Ranelaghu Spikermann Fernando in Škerbec Gabrijela. Za priče so bili njuni starši.

Čestitamo!

Razstava: Helena Klemenc sodeluje pri slikarski razstavi v „Banco Provincia de Buenos Aires“ v Castelarju. Odprta do 31. marca v bančnih uradnih urah.

naš DOM

SAN JUSTO

Zveza slovenskih mater in žena

Ob začetku novega leta, v katerem prosimo Boga, naj obdari z mirom in zdravjem nas in naše družine, premislimo, kaj smo naredile v preteklem letu, da bomo lahko naše delo letos izboljšale.

Mesečne seje so nas vedno povezovala in dajale moči za skupno delo v našem občestvu.

Pričele smo s skupnim zajtrkom, katerega se je udeležilo 60 žena. Duhovno misel nam je podal dušni pastir Tone Bidovec, ki je spodbujal in poudaril važnost vloge žene za vse naše bolnike in ostarele. Predsednica Marija Cassullo je prebrala načrt, ki ga ima zveza za vse leto, in prosila navzoče za pomoč.

Poleg tega, da pomaga našim bolnikom in ostarelim, zveza želi povezati vse žene in

njihove družine, zato smo tudi vsaki ženi, ki bi želela pristopiti k zvezi, podali izkaznico in s tem pomagali tudi bolnikom z dohodkom, ki ga dobimo pri članarini. Naprosile smo v raznih trgovinah in podjetjih različne ugodnosti s predstavitvijo naše izkaznice.

Tudi se spomnimo in čestitamo z voščilom vsaki mami ob rojstvu njenega otročka. Letos je bilo 9 novorojenčkov.

Dvakrat na leto so se nekatere odbornice zbrale v Slovenski hiši skupaj z zveznim odborom k pripravi paketov za bolnike.

V začetku leta smo pričele s tedenskim kuharskim tečajem, pri katerem so učile najprej Anica Rode drobno pecivo, proti koncu tečaja pa Francka Mikličeva in ga. Hren izdelavo štrudlja, gdč. Francka Benko in ga. Dolenc krofov ter Minka Keršič makove potice.

Organizirale smo tudi dva izleta, enega v Escobar k razstavi rož ter romanje v San Nicolás k Mariji. Med letom so bila tudi zelo zanimiva predavanja gdč. Teodore Geržinič o svojem izkustvu klinične smrti, Alenke Ravnik o prehrani ter dr. Marka Marina, kako preprečiti infarkt.

Vedno sodelujemo tudi v Našem domu s pripravo prostorov, postrežbo ter v kuhinji za prireditve kot veliko noč, očetovski dan, obiski, božičnica, silvestrovanje itd.

Zahvaljujemo se vsem, ki so na katerikoli način z delom, predavanjem, molitvijo in spodbudo podprli našo zvezo, saj bomo s skupnimi močmi veliko dosegli.

Priporočamo se tudi za pomoč v tem novem letu, da bi vsi skupaj izboljšali življenje v naši skupnosti.

Muzej soške fronte dobil nagrado

Komite za kulturo pri Sveta Evrope je podelil kobariški ustanovi naziv „Evropski muzej leta“

Čeprav Kobaridci še ne vedo natanko, kaj materialno pomeni naziv evropski muzej leta, jih podelitev velike nagrade komiteja za kulturo in vzgojo pri Svetu Evrope že obvezuje, da upravičijo to las-kavo priznanje. Doslej ga je namreč prejelo le 16 evropskih muzejev. Komite Sveta Evrope, katerega predsednik si je kobariški muzej ogledoval minulo jesen, se je odločil, da si nagrado tokrat zaslužita kobariški muzej prve vojne oziroma soške fronte in ob njem še carigrajski Arheološki muzej.

Kot pravi predsednik kobariškega turističnega društva Pavel Sivec, je veliko priznanje, ki ga bodo Kobaridcem izročili 10. maja letos v Strasbourgu, predvsem velika obveza. „Ker pričakujemo, da bo muzej obiskalo poslej še več tujcev kot doslej, se bomo morali temu ustrezno organizirati“. Pavel Sivec poudarja, da je kobariški muzej postal ustanova, ki s svojim delom prispeva k evropski kulturi, in to je bil pogoj za pridobitev naziva evropskega muzeja leta in za uvrstitev na seznam ugledne publikacije Evropske skupnosti za muzeje, in sicer po zaslugi dela entuziastov iz domačega turističnega društva, strokovnjakov goriškega muzeja in države, ki je nastajanje njihove muzejske hiše denarno podpirala.

Iz Strasbourga so jim sporočili, da so priznanje dobili predvsem zaradi protivojne sporočilnosti svojega muzeja in domiselnih pristopov pri opisovanju dogajanj na soški fronti. Znano tudi je, da bo slovesnosti v Strasbourgu konec maja sledila široka predstavitev dejavnosti našega muzeja udeležencem letne skupščine evropskih muzejskih hiš na Portugalskem, junija pa bodo Kobarid obiskali člani evropskega parlamenta in Sveta Evrope. Kobaridci bodo pridobitev naziva evropskega muzeja, na katerega bo letošnje obiskovalce opozarjal prehodni kipec Miroja, javno proslavili konec oktobra, predvidoma na dan obletnice tako imenovanega kobariškega čudeža oziroma prodora pri Kobaridu.

Po Delu

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandra Igljič Šef**, Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psichoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji. Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekscurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica — ponedeljek, sredi, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič — odvetnik — ponedeljek, sredi, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaus — odvetnik — ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja **M. in H. Loboda** — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — **PODRUŽNICA CASTELAR** Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — **PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS** - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hermandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — **PODRUŽNICA SAN JUSTO** Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — **PODRUŽNICA SAN MARTIN** Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Brezžične telefonske zveze
zastopnica **MOVICOM**
Jana Rode - Tel.: 242-8061

Neutemeljeno in vprašljivo

Izjave dr. Dimitrija Rupla, ki sem jih prebrala 13. februarja v članku z zvencem in grozečim naslovom Ruplovo prvo opozorilo Peterletu in Drnovšku, so netaktna in neumestna. Dr. Rupel se spotika ob delo svojega naslednika, kot da bi bil kot bivši zunanji minister edino on za vse večne čase merodajen za presojo zunanje politike.

Nikoli nisem zasledila, da bi na primer bivši italijanski zunanji minister De Micheli ali še prej Andreotti dajala izjave o delu svojih naslednikov, čeprav sta verjetno imela tudi onadva svoje poglede na zunanjo politiko. Pa tudi v drugih slovenskih ministrstvih, hvala Bogu, tega pojava nisem zasledila.

Trditve in očitki bivšega slovenskega zunanjega ministra so poleg tega tudi neutemeljeni ali vsaj vprašljivi. Taka je na primer trditev, da je bila v času njegovega mandata „zunanja politika liberalna, saj ni vključevala predsodkov“. To se je zdelo Ruplu, marsikdo pa meni drugače.

Glede sečnje gozdov na Snežniku je dr. Rupel izjavil, da „za dobre sosedske odnose ni dovolj prijateljstvo med HDZ in Slovenskimi krščanskimi demokrati“. Ta povzeta je gotovo zlonamerna, saj dr. Rupel dobro ve, da je treba graditi dobre odnose s Hrvaško in s stranko, ki je v vladi, verjetno pa je pozabil, da je bil sam kljub „jasnim načelom in strategiji slovenske zunanje politike“ popolnoma nemočen v zvezi z ribolovom in plovbo v Piranskem zalivu. Tudi njegova zadržanost ob name-ranem slovensko-hrvaško-italijanskem

podpisu dogovora za manjšino ne govori ravno njemu in njegovi načelnosti v prid.

Kar pa se tiče „primera Franco Juri“: tega „primera“ sploh ne bi bilo, ko bi imel dr. Rupel vsaj malo posluha za ljudi, katerim je namenjeno slovensko predstavništvo v Argentini. Tako pa si je privoščil zadnjo šalo na račun argentinskih Slovencev, tega petdeset let prezrtega in zaničevanega dela slovenskega naroda, in jim namenil Franca Jurija, verjetno sposobnega diplomata, tudi neobremenjenega z medvojnimi dogodki (kot zagotavlja J. Smole), ki pa je kilometre daleč od njihovih pričakovanj.

Slovensko diplomatsko predstavništvo je podaljšano roka domovine za Slovence, ki živijo v tujini. In zakaj slovenska država ne bi privoščila argentinskim Slovencev, ki so petdeset let z žrtvami in odpovedmi gradili svojo Slovenijo v Argentini, za predstavnika nekoga, ki bi mu zaupali, ki bi bil na njihovi valovni dolžini?

Do zamenjave torej ne bo prišlo zato, „da bo lahko Peterle v Argentini postavil strankarsko zanesljivega človeka“, ampak zato, da se bodo argentinski Slovenci prek svojega predstavništva čutili bolj povezane z domovino.

Očitki dr. Rupla izrečeni na tiskovni konferenci Demokratske stranke, pa tudi večkrat prej in pozneje, kažejo na to, da bivši šef slovenske diplomacije ne pozna prav nobene diplomatske uglednosti.

Martina Oblak,
Ljubljana

Republika, 1. marca 1993

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Proprietario: **Eslovenia Unida**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono y Telefax: **(54-1) 643-0241**

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intellectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

POTUJETE V SLOVENIJO,

da se naučite lepote zemlje pod Triglavom, da obiščete svoje in prijatelje, da se poklonite na grobovih žrtev, da si preskrbite državljanstvo. da uredite družinske razmere in zahtevate ukradeno lastnino?

V Sloveniji vas čaka vaš prijatelj in svetovalc za vse primere:

SLOVENIJA V SVETU

Pisarna: Poljanska 2, 61000 Ljubljana - Telefon: 38-61-132-075 ali 38-61-346-734

Če imate problem s stanovanjem v času bivanja v Sloveniji vi in vaša družina, bomo tudi v tem našli rešitev.

SLOVENIJA V SVETU je vaš — naš dom v Sloveniji.

OBVESTILA

ČETRTEK, 18.marca:
Sanmartinska Liga žena-mati ima sestanek ob 18.30 uri,

PETEK, 19. marca:
Seja Medorganizacijskega sveta v Slovenskem domu v San Martinu ob 20.

SOBOTA, 20. marca:
Pričetek tečaja slovenščine za špansko govoreče otroke v Slovenski hiši ob 9.30.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. uri v Slov. hiši.

NEDELJA, 21. marca:
Letno zborovanje KA v Slovenski hiši. Ob 9.30 maša, nato v dvorani zborovanje.

V Slovenskem domu v Carapachayu bo skupno družinsko kosilo.

SREDA, 31. marca:
1. sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 17. uri v Slovenski hiši. O temi: Ob 60-letnici Slovenskega dušnega pastirstva v Argentini bo govoril dr. A. Starc.

CVETNA NEDELJA, 4. aprila:
Občni zbor Zedinjene Slovenije ob 9.30 v Slovenski hiši.

Sv. maša in skupno kosilo v Rožmanovem domu

V Slovenski vasi bo ob 16. uri v Hladnikovem domu 41. letni občni zbor društva Slovenska vas.

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ŠPANSKO GOVOREČE OTROKE

Pouk vsako soboto od 9.30 do 12.30 v Slovenski hiši z začetkom 20. marca

Zapustil nas je naš dragi soprog, oče in stari oče, gospod

Ignacij Fink

Najiskrenejše se zahvaljujemo prelatu dr. Starcu, župniku Škerbcu, dr. Rodetu, župniku F. Himmelreichu ter vsem prijateljem, ki so ga v tako velikem številu prišli posloviti.

žalujoči: soproga, sin, hčerka z družino, brata, sestre in ostali sorodniki

Buenos Aires, Ljubljana, Žalne